

Izreka

Članke 63. i 65. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi porezna praksa države članice u skladu s kojom se, u svrhu oporezivanja dohotka fizičke osobe s boravištem u toj državi članici, dohodak koji isplaćuje subjekt za zajednička ulaganja u prenitive vrijednosne papire (UCITS) osnovan u skladu sa statutom i sa sjedištem u drugoj državi članici ne izjednačava s dohotkom koji isplaćuju UCITS-i sa sjedištem u prvoj državi članici zbog toga što potonji nemaju isti pravni oblik.

(¹) SL C 295, 2. 9. 2019.

Presuda Suda (peto vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Granarolo SpA/Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico, Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto

(Predmet C-617/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Direktiva 2003/87/EZ – Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova – Članak 3. točka (e) – Pojam „postrojenje” – Članak 3. točka (f) – Pojam „operator” – Prilog I. točke 2. i 3. – Pravilo o zbrajanju – Zbrajanje kapaciteta djelatnosti postrojenja – Prijenos kogeneracijske jedinice električne i toplinske energije od strane vlasnika industrijskog pogona – Ugovor o opskrbi energijom između poduzetnika prenositelja i stjecatelja – Izdavanje nove dozvole za emisije stakleničkih plinova”)

(2021/C 263/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Granarolo SpA

Tuženici: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico, Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto

uz sudjelovanje: E.ON Business Solutions Srl, prije E.ON Connecting Energies Italia Srl

Izreka

Članak 3. točke (e) i (f) Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009., u vezi s njezinim Prilogom I. točkama 2. i 3., treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da se vlasniku proizvodnog pogona s toplanom čija djelatnost ulazi u područje primjene tog Priloga I. može izdati nova dozvola za emisije stakleničkih plinova u smislu članka 7. te direktive ako je poduzetniku specijaliziranom u području energetike prenio kogeneracijsku jedinicu koja se nalazi na istom industrijskom lokalitetu kao što je taj pogon, a koja obavlja djelatnost čiji je kapacitet manji od praga predviđenog u navedenom Prilogu I., sklopivši s tim poduzetnikom ugovor u kojem je među ostalim predviđeno da će se energija koju proizvede ta kogeneracijska jedinica isporučiti tom pogonu u slučaju da toplana i kogeneracijska jedinica ne čine isto postrojenje u smislu članka 3. točke (e) navedene direktive te da vlasnik proizvodnog pogona više ni u kojem slučaju nije operater kogeneracijske jedinice u smislu članka 3. točke (f) iste direktive.

(¹) SL C 399, 25. 11. 2019.